

що мають підприємницьке спрямування, розв'язувати їх на уроках разом із вчителем чи вчителькою, самостійно або у співпраці із однолітками, а також використовувати для спільного вирішення проблем разом із рідними, і тим самим формувати у себе відповідну складову. Задачі із кожним наступним ієрархічним рівнем ускладнюються, що дозволяє учневі, який закінчить освітній заклад, мати досить потужне економічне та підприємницьке підґрунтя для подальшого розвитку відповідних можливостей.

На нашу думку, недоліком пропонованих засобів є їх несистемність, відсутність єдиного входу для учнів та прозорості методичної підтримки для педагогів. Доцільним є формування єдиної платформи для підтримки формування основ підприємництва та фінансової грамотності на уроках інформатики.

Список використаних джерел

1. Vacigalupo M., Kampylis P., Punie Y., Vanden Brande G. *Entre Comp: The Entrepreneurship Competence Framework*. Люксембург: *Publication Office of the European Union*. 2016. EUR 27939 EN; doi:10.2791/593884.

2. Барна О. В., Мазуренок О. Р. Формування підприємницької компетентності на першому рівні базового курсу інформатики. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи. Матеріали V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції. (м. Тернопіль, 30 квітня, 2020)*. С. 94–97.

3. Морзе Н.В. Балик Н.Р. (2015). Шляхи формування підприємницької компетентності майбутніх інформатиків. *Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах*. – 1, – С. 8–17.

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДОРΟΣЛИМИ

Веньгрін Марта Володимирівна

викладач центру інноваційних освітніх технологій,
Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти,
Національний університет «Львівська політехніка»,
marta.venhrin@gmail.com

Носкова Маргарита Вячеславівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та інноваційної освіти,
директор центру інноваційних освітніх технологій,
Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти,
Національний університет «Львівська політехніка»,
margarytansk@gmail.com

Сучасна людина почувається більш впевнено, коли володіє хоч б однією іноземною мовою. Звісно, це не залежить від виду діяльності чи професії, адже у теперішній реальності більшість фірм, компаній та установ співпрацює з іноземними компаніями. Часто на співбесідах незнання іноземної мови може бути вирішальним пунктом у прийнятті на роботу. Найбільш популярною є звісно англійська мова, але якщо зважити, що ми проживаємо на території Західної України, яка межує з Польщею, варто зазначити, польська мова доволі часто стає пріоритетною у рейтингу роботодавців.

Потреба сучасного суспільства в спеціалістах, які вільно володіють іноземною мовою в побуті та в професійній діяльності, зумовлює необхідність пошуку нових конструктивних ідей для вирішення проблеми оптимізації й інтенсифікації навчання іноземних мов, здобування нових знань та удосконалення рівня мовної і мовленнєвої підготовки [1].

Людина має більшу мотивацію, коли здобуває, наприклад, другу вищу освіту. Менш ймовірно, що дорослі будуть так само навчатися під час проходження різноманітних додаткових курсів. Найбільше дисципліни і мотивації потребує навчання у дистанційній формі. Часто розробники дистанційних курсів не передбачають створення достатнього контролю та присутності викладача при створенні контенту. Вони надають можливість дорослим студентам самостійно вивчати та перевіряти необхідні матеріали, перекладаючи відповідальність на студента. Відповідно в дорослих знову складається враження про те, що дистанційна форма навчання не дає якісних знань. Як на мене, такий підхід не принесе успіху, як для студента так і для розробників подібних дистанційних курсів.

Як тоді ефективно навчати дорослих? Варто спершу говорити про найважливіші проблеми та особливості навчального матеріалу. Головною проблемою у навчанні дорослих є сприйняття нового матеріалу через призму попереднього досвіду, звичок та переконань; страх оцінювання, яке може змінити думку про особу; опрі перед новими рішеннями, які можуть суперечити теперішнім поглядам і переконанням дорослої людини; складно змінити буденність.

Дистанційне навчання є однією з нових реальностей сучасного освіти. Дистанційна освіта дозволяє студентам в нових соціальних і економічних умовах бути широко освіченою людиною, здатним гнучко перебудувувати зміст своєї діяльності у зв'язку зі зміною вимог сучасного ринку. Студенти, що працюють в системі дистанційної освіти, в основному займаються професійним саморозвитком у зручній для них час [2]. Отже, дистанційну освіту можна розглядати як простір самовдосконалення особистості.

Переваги дистанційного навчання для дорослих значно перевищують кількість недоліків:

- невелика сума оплати за навчання (у порівнянні з традиційним навчанням);
- великий вибір різноманітних форм та способів навчання;
- вільний вибір місця навчання;

свобода у виборі часу, що дозволяє підлаштовувати навчання до власних потреб.

Дистанційне навчання це не лише перевага для людей, як з певних особистих мотивів вирішили навчатися, це значна перевага для різноманітних фірм, організацій та закладів, де працюють люди.

У сучасному світі людина не може припинити розвивати свої професійні навички, а відповідальні роботодавці повинні в цьому сприяти.

Варто зазначити про існування групи дорослих, які прагнуть вчитися, які достатньо мотивовані щоб здобути освіту дистанційно. Ці люди плідно працюють

самостійно та під керівництвом викладача, вони свідомо прагнуть розширити свої знання. Зазвичай, спираючись на попередній досвід у навчання, ця категорія дорослих з легкістю навчається за допомогою дистанційної форми [3].

Особливості дистанційного навчання дорослих полягають, перш за все, у власній мотивації до навчання та потребі вдосконалювати професійні навички або здобувати нові. Власне, доросла людина, яка має ці потреби зверне увагу на дистанційне навчання для економії власного часу та ресурсів. Ще одна особливість полягає у протилежному, дорослі часто не довіряють формі дистанційного навчання через брак інформації, як працюють дистанційні курси, або через недосконале володіння комп'ютером чи негативний попередній досвід. Зазвичай, студенти, які вирішили вдосконалюватися на певних дистанційних курсах, вже здобули певну традиційну освіту і починають порівнювати дистанційне навчання з очним навчанням, до якого вони звикли. Через реальну відсутність викладача, дорослим, які навчаються дистанційно може здаватися, що навчання є неповноцінним, а їхнє навчання ніхто не контролює. Тому виникає проблема підміни поняття сутності та змісту дистанційного навчання. Страх до нового та незвичного формату навчання викликає у дорослих недовіру до якості результатів навчання, звичка перекладати відповідальність за свій результат на викладача, стриму дорослих студентів усвідомити, що вони теж відповідають за вивчений матеріал.

Оскільки дистанційне навчання це вміння поєднати спілкування з викладачем та співпрацю з іншими студентами дистанційного курсу, щоб досягти бажаного результату, то аторам дистанційних курсів слід ретельніше продумувати, як досягнути двіри від студентів.

Також, слід зазначити, що розробникам дистанційних курсів, які переважно орієнтуються на дорослу аудиторію, слід більш ретельно підбирати методи навчання, знаходити індивідуальний підхід, враховувати потреби та особливості студентів. Необхідно аналізувати умови, які привели людину до вивчення відповідного курсу.

Отже, проаналізувавши матеріали, які стосуються використання дистанційного навчання з використанням інформаційно-комунікативних технологій при вивченні іноземних мов можна зазначити, що даний тип навчання є актуальним на даний час, адже має ряд переваг перед навчанням в аудиторіях. Оскільки дистанційне навчання сприяє реалізації сучасних парадигм в області освіти, таких як індивідуалізація, самоосвіта та саморозвиток студентів.

Список використаних джерел

1. Аболикіна Н. В. Розвиток педагогічної майстерності викладача в умовах неперервної освіти: [колект. моногр.]. Черкаси: ЧНУ, 2010. 270 с.
2. Дичковський С. Дистанційна освіта: учора, сьогодні, завтра. *Шлях освіти*. 2005. № 2. С. 26–33.
3. Журавська Н. С. Глобальна мережа: основний засіб доставки освіти у вищих навчальних закладах зарубіжних країн. *Нова педагогічна думка*. 2006. № 4. С. 18–20.